

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Qui ijs temporibus episcopi prouinciarum fuerint. Capvt. XXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

dabat, & orationem apologeticam apud senatum habitam, si cui lubitum sit accuratè cognoscere, ex libro nostro, quem de veteribus martyribus composuimus, manifesto intelliget.

Qui ijs temporibus episcopi prouinciarum fuerint.

CAPVT. XXI.

Decimo anno Commodi imperii, postquam Eleutherus decem & tribus annis pontificatum administrauerat, successit Victor quo quidè tēpore, vbi Iulianus decimum ministerii sui annum compleuerat, ecclesiarum Alexandriae procurationem capessit Demetrius. Quorum temporibus Serapion, quem modo declarauimus, octauus ab Apostolis ecclesiae Antiochenae episcopus, magno apud omnes in honore fuit: Caesarea item id temporis Palaestinarum praefuit Theophilus. Narcissus similiter, cuius superior nostra mentionem fecit oratio, adhuc ecclesiae Hierosolymitanæ ministerio perfungebatur. Ecclesiae Corinthiorum, quæ est in Græcia, iisdem temporibus Bacchyllus fuit episcopus: ecclesiae Ephesianæ Polycrates. Et quanquam multi alii præterea, vt verisimile est, & prope infiniti, illa hominum ætate floruerunt, illos tamen, quorum recta fidei & catholica sententia scriptis ad nostram ætatem deriuata sit, solos, vt ratio postulabat, nominatim citauimus.

De questione que tum temporis de Paschate agebatur.

CAP. XXII.

Quoniam vero illis temporibus de festo Paschatis in honorem seruando non exigua concitata propterea erat controuersia, quòd omnes ecclesiae Asiae, antiqua quadam traditione adductæ, censebant decimo quarto die lunæ (quo Iudæis olim præceptum erat, vt agnum immolarent) festum illud celebrandum, & omnino eo die, in quemcunque hebdomadæ diem forte incideret, ieiuniis finem statuendum, & quòd non in more positum esset, cæteris ecclesiis per vniuersum orbem terrarum dispersis, quæ consuetudinem ex Apostolica traditione ad hoc vsque tempus continuatam tenebant, (nimirum vt non alio die, quàm eo, quo